

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 31/20

Luxemburg, 12 maart 2020

Arrest in zaak C-832/18

A e.a. / Finnair Oyj

Een luchtreiziger die compensatie heeft gekregen wegens annulering van een vlucht en ermee heeft ingestemd een andere vlucht te nemen, heeft recht op compensatie wegens vertraging van deze andere vlucht

Een aantal reizigers hebben bij Finnair een rechtstreekse vlucht geboekt van Helsinki (Finland) naar Singapore. Deze vlucht zou vertrekken op 11 oktober 2013 om 23.55 uur maar is geannuleerd wegens een technisch probleem aan boord. Daarop heeft Finnair aangeboden om de reizigers om te boeken naar de vlucht van Helsinki naar Singapore via Chongqing (China), waarvan het vertrek was gepland op de volgende dag – namelijk op 12 oktober 2013 – om 17.40 uur, wat de reizigers hebben aanvaard. De aankomst in Singapore was gepland op 13 oktober om 17.25 uur. Finnair was de luchtvaartmaatschappij die de alternatieve vlucht Helsinki-Chongqing-Singapore uitvoerde. Wegens een defect aan de stuurbevoegdheid van het roer van het betreffende vliegtuig, liep de alternatieve vlucht echter vertraging op. Daardoor zijn de reizigers in Singapore aangekomen op 14 oktober 2013 om 00.15 uur.

Zij hebben voor de rechter gevorderd dat Finnair op grond van de luchtreizigersverordening¹ zou worden veroordeeld om elk van hen 600 EUR, vermeerderd met rente, te betalen wegens annulering van de oorspronkelijke vlucht Helsinki-Singapore. Voorts hebben zij gevorderd dat Finnair ook zou worden veroordeeld tot betaling aan elk van hen van 600 EUR, vermeerderd met rente, omdat de alternatieve vlucht Helsinki-Chongqing-Singapore bij aankomst meer dan drie uur vertraging had opgelopen.

Finnair heeft een compensatie van 600 EUR betaald wegens annulering van de oorspronkelijke vlucht Helsinki-Singapore. De luchtvaartmaatschappij heeft daarentegen de tweede vordering van de reizigers afgewezen. Zij voert aan dat zij geen aanspraak konden maken op een tweede compensatie op grond van de verordening en dat de andere vlucht was vertraagd als gevolg van „buitengewone omstandigheden” in de zin van deze verordening. Een van de drie stuurbevoegdheden van het roer van het vliegtuig dat die vlucht uitvoerde was namelijk defect gegaan. Finnair merkt in dit verband op dat de fabrikant van het vliegtuig heeft meegedeeld dat verschillende toestellen van dit type een verborgen fabricage- of planfout vertoonden die gevolgen had voor de stuurbevoegdheden van het roer. Voorts is de stuurbevoegdheid van het roer een „on-condition”-onderdeel, dat slechts wordt vervangen door een nieuw onderdeel indien het vorige onderdeel defect is.

Tegen deze achtergrond wenst de Helsingin hovioikeus (rechter in tweede aanleg Helsinki, Finland) van het Hof te vernemen of een luchtreiziger die compensatie heeft gekregen wegens annulering van een vlucht en de hem aangeboden andere vlucht heeft aanvaard, aanspraak kan maken op compensatie wegens vertraging van deze andere vlucht, wanneer de vertraging daarvan lang genoeg duurt om recht te geven op compensatie en de luchtvaartmaatschappij die de andere vlucht uitvoert dezelfde is als de luchtvaartmaatschappij van de geannuleerde vlucht.

¹ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

In dit verband stelt het Hof vast dat de verordening geen enkele bepaling bevat die ertoe strekt de rechten te beperken van passagiers die zijn overgeplaatst naar een andere vlucht, zoals het geval is in het hoofdgeding, ook geen bepaling die beoogt om hun recht op compensatie te beperken.

Hieruit volgt dat volgens de rechtspraak van het Hof **de luchtreiziger die na aanvaarding van de andere vlucht die door de luchtvaartmaatschappij is aangeboden nadat zijn vlucht was geannuleerd, zijn eindbestemming drie of meer uur na de door deze luchtvaartmaatschappij aanvankelijk geplande aankomsttijd voor de andere vlucht bereikt, recht heeft op compensatie.**

Passagiers die worden geconfronteerd met annuleringen of langdurige vertraging, hebben immers zowel door de annulering van hun oorspronkelijk geboekte vlucht als door de daaropvolgende langdurige vertraging van hun andere vlucht ongemakken ondervonden. Het strookt dan ook met het doel om aan dergelijke ernstige ongemakken het hoofd te bieden, dat aan die passagiers een recht op compensatie wegens elk van die opeenvolgende ongemakken wordt toegekend.

Voorts wenst de verwijzende rechter te vernemen of een luchtvaartmaatschappij zich, om zich te bevrijden van haar verplichting tot compensatie, kan beroepen op „buitengewone omstandigheden” in verband met een defect van een onderdeel dat slechts wordt vervangen indien het vorige onderdeel uitvalt, wanneer zij voortdurend een reserveonderdeel in voorraad houdt.

Het Hof merkt op dat volgens zijn rechtspraak gebeurtenissen die naar hun aard of oorsprong niet inherent zijn aan de normale uitoefening van het bedrijf van de betrokken luchtvaartmaatschappij en waar deze geen daadwerkelijke invloed op kan uitoefenen als „buitengewone omstandigheden” kunnen worden aangemerkt. Beide voorwaarden moeten vervuld zijn. Technische defecten die inherent zijn aan het onderhoud van luchtvaartuigen kunnen in beginsel op zich geen „buitengewone omstandigheden” vormen.

Het defect van een „on-condition”-onderdeel, dat met het oog op de vervanging ervan door de luchtvaartmaatschappij voortdurend in voorraad wordt gehouden, vormt een gebeurtenis die naar haar aard of oorsprong inherent is aan de normale uitoefening van het bedrijf van de luchtvaartmaatschappij in kwestie en waarop deze een daadwerkelijke invloed kan uitoefenen, tenzij dat defect niet wezenlijk verbonden is met het systeem voor de werking van het luchtvaartuig, hetgeen de nationale rechter moet nagaan. **Om zich te bevrijden van haar verplichting tot compensatie, kan een luchtvaartmaatschappij zich dus niet beroepen op „buitengewone omstandigheden” in verband met een defect van een „on-condition”-onderdeel.**

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught 📞 (+352) 4303 2170